08/03/2021

“Με ένα τρύπιο ράσο γίνεσαι από άνθρωπος – Θεός”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Με την ευλογία του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β’, δυο νέες εκκλησιαστικές κοινότητες, θεμελιώνονται και δημιουργούνται στην Ιερά Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης, προς τιμήν των οσίων Εφραίμ και Δανιήλ από τα Κατουνάκια.

Σε κλίμα ιδιαίτερης κατάνυξης για το σύνολο της τοπικής Εκκλησίας, τη 27η Φεβρουαρίου 2021, μέρα κατά την οποία η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Οσίου Εφραίμ τοποθετήθηκε ο θεμέλιος λίθος του Ιερού Ναού, σηματοδοτώντας έτσι την σύσταση της εκεί κοινότητας. Επίσης, το νέο Μοναστήρι, η πρώτη ανδρώα Ιερά Μονή με το Καθολικό της να τιμά τη μνήμη του Οσίου Ιωσήφ λαμβάνει την τελική του μορφή.

Στους ίδιους χώρους με αυτούς της Ιεράς Μονής στο άμεσο χρονικό διάστημα θα αρχίσουν οι εργασίες για την ανοικοδόμηση του κτηριακού συγκροτήματος του πρώτου Ιερατικού Σεμιναρίου για ντόπιους υποψήφιους κληρικούς, για τους αυριανούς εργάτες της Ιεραποστολής. Ναοί, Ιερές Μόνες και Ιερατικό Σεμινάριο, αποτελούν τους τόπους μνήμης και διασύνδεσης με τον Όρος των Αγίων.

“Αποτελούν το νέο ελαιώνα, εκεί που το νερό ελάχιστο, οι ανάγκες πολλές και το έλεος Του τόσο αισθητό όσο απαραίτητο. Άλλωστε αυτό είναι το παράδοξο της Εκκλησίας. Πώς με ένα τρύπιο ράσο, με ένα ξεχειλωμένο κομποσκοίνι και ένα παξιμάδι γίνεσαι από άνθρωπος – Θεός και από κάτοικος μιας καλύβας- πρεσβευτής της οικουμένης” αναφέρεται χαρακτηριστικά σε ανάρτηση της Ιεραποστολής στην Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης στο Facebook και προστίθεται:.

“Όταν με ρωτούν την άποψη μου για τον όσιο Γέροντα Εφραίμ, τον Φιλοθείτη τε και Αριζονίτη, το πρώτο πράγμα που διαπερνά το νου μου είναι η εικόνα δύο ματιών έκθαμβων, ενός φίλου προσκυνητή της Αγίας Ερήμου της Αμερικής. Κάποτε μου περιέγραφε με ποιον θαυμαστό, όντως, τρόπο βρέθηκε νερό και μεταφέρθηκαν ελαιόδεντρα απ’ όλη την Ελλάδα προς καλλιέργεια. Μα θα μου πείτε, απ’ όλη τη ζωή ενός αγίου γέροντα εσύ εντυπωσιάστηκες με τα χωράφια του; Ναι! Γιατί μου υπενθύμισε ότι η παράδοση ζει και συνεχίζεται. Γιατί μου έδειξε ότι το θαύμα με το Αγίασμα του Αγίου Αθανασίου στο Άγιο Όρος, όπου νερό χύθηκε για να πιστώσει ότι τα πάντα στον τόπο είναι έτοιμα να αγιάσουν όποιον ταπεινά θα ριζώσει εκεί, έγινε ξανά και ξανά σε Ελλάδα και Αμερική και απανταχού της γης. Και όπως στο Άγιον Όρος φύτρωσαν σώματα μικρά μεν το

δέμας ουρανομήκη τη ψυχή, τα οποία έλουσαν με έλεος την οικουμένη έτσι και στην Αμερική, μικρές ακόμα ελιές ήδη βγάζουν έλεος, απτό προς υπενθύμιση του υπεραισθητού. Κάπως έτσι κι εμείς, που βρήκαμε ίσκιο, δροσιά πνευματική, και έλεος αμέτρητο σε τρεις Ελιές Αγιορείτικες, τον αρχοντικό όσιο Εφραίμ τον Κατουνακιώτη, τον σαφή όσιο Δανιήλ τον Κατουνακιώτη, και τον ποταμό όσιο Ιωσήφ των Ησυχαστή, είπαμε με θράσος περίσσιο να κόψουμε κλώνους και ρίζες για να τα πάρουμε μακριά. Χιλιόμετρα μακριά. Πέρα από θάλασσες, στα μέρη της Μαδαγασκάρης. Τα τρία Καλογέρια, οι τρεις Άγιοι των ημερών μας, παραδόξως πώς βρέθηκαν να διακονούν την οικουμένη”.